

Tímár Máté emlékezete

az endrődi Tímár Máté Fiókkönyvtárban 2009. május 9-én – IV. (befejező) rész

1999-ben végleg hazatért.

Halálát követően hamvait Endrődön, szülei sírjába temették el. Fia, Áron, apja hagyatékát: könyveit, levelezését, íróasztalát, személyes tárgyait Endrődnek adományozta.

Endrőd, ezen felül is adózott Tímár Máté emlékének: 2001-ben avatták fel szobrát kitüntető figyelem és illendő külsőségek megadása mellett.

Az Endrődiek Baráti Köre kezdeményezésre, a Gyomaendrőd Város képviselő-testülete határozata alapján:

A Határ Győző Városi Könyvtár Fiókkönyvtára a mai napon felveszi Tímár Máté nevét.

*

/Ea.: Polányi Éva/

Szilágyi Ferenc: In Memoriam Tímár Máté

Megjártad már a száz tú hosszát
a Hármaskörös mellett
adtál nehéz szórtarisznyádból
mint csodálatos Halász
az éhes sokaságot
öt hallal

jól tartád Te is
huszonöt kasnyi ízes szóval
e kis magyar világot - -
s tudtad jól, hogy honnét kapod
e csodát s úgy vagy jó halász
hogyha ingyen tovább adod
hű pásztor, számadó juhász
ki minden bárányra vigyáz
s sorsát felrovod - -

megsirat hát a ringató táj
a földed, szülőanyád
őrzik jó emlékedet
ákácok fürtös lombjai
s rezgő jegenyefák –

/Ea.: Bartus Gyula/

Az utolsó ámen

Endrőd: Megviselt vén szívem
érted dobogja az utolsó áment,
Te vagy az én Jeruzsálemem,
melyre egész életem ráment.
Öröme, búja, sikere, kínja,

teljes egésze vagy és voltál,
fél-életem is odaadnám
többétenni kallódó sorsnál...
Szivárványom Jó anyám könnye,
bölcességem (ha lenne) Édesapámé
Szép-szavam is szájáról való
a Kőrgát alól. S a szorgalmáé
minden tetre serkentő példa,
melyről a Körös is suttog néha
(ha álmomban elébem fodroz),
az én szőke Amazonászom,
s Himalájám a Polyákhalma,
hová bárhonnán hazavágyom.
Szerelem, szépség, ihlet-álom,
melyből műveim születtek,
Dicsértessékkal köszöntetni
a sorstiprott endrődieknek...
Lehet ez az utolsó ámen,
mely után már nem futja többre:
Légy áldott drága szülőföldem
mostan és mindörökre...

Budapest, 1998. július 14.

/Ea.: Vaszkó Ildikó/

Márton Gábor: Visszhang az utolsó ámenre

Igazad volt. Hívón érezted,
Hogy az utolsó ámen közelget,
Bölcs ésszel és szenvedő szívvel
Szólottál csodás szép beszéddel.

Polyákhalom sok szép emléke
Besorolt közénk mindörökre,
S bármerre vitt utad Golgotája,
Visszataláltál a Körös partjára.

Parashti, becsületes ősök,
(hozzád hasonló igazi hősök)
Nytott sírszájjal Reád vártak,
és élő hittel hozsannáztak.

Utadba hányszor dobtak gáncsot;
Leki mérget, testi kobácsot,
S Te álltad a vést, mint a szikla,
Ural-rabjaként, s börtönbe dugva.

Köszönjük, hogy aggódtál értünk,
Kik sajátban szolgamód éltünk,
Erőt sugallt prózád és versed,

mely lelkünkben hőségessé erjed.

Majoros Ádám nagy hűségével,
Hazai harangszó zengésével
Visszafogadunk mindörökre;
Ámenedre-Áment felelve.

*

Csillagok, csillagok, szépen ragyogjatok...
film

Megjelent: Városunk 2009.október. 5. o.